

Publicerad 2011-04-20 18:18 av issac.a.m

Jag dras in i ditt vara och mina fingrar öppnar med hjärtats kraft din sida utan min vetskap...

Du, den enda

Varför band du dig med mitt sår
och koaset av mina tvivel
Varför stjal du formen av mitt ansikte
formen av mina händer
och färgen av mina ögon

du vet redan att utan dig
kan jag inte garantera mitt liv
så hur ska jag säkra framtiden av jasmin

du kvinnan som andas varje morgon
i vattnet av mina ögon
Varför red du på hästen av min galenskap

Du rosen
du kvinnan
som vandrar barfota i cellerna av min panna

Innan
trodde jag att jag älskade poeter .se
kanske för att jag har mött er tillsammans

och nu
när du lämnade mig
så sitter poeter.se sidan
på mitt bröst
som en grav sten

Så som en bruten lampa över min panna

jag har förlorat viljan att skriva
att älska,

men
det finns en rad av askan
en rad av ord
som
är våta av tårar
fulla av sorg och längtan
och i den finns din vackra själ
och ditt leende,
som är förankrade för evigt
i mitt hjärta.

du

mina hälsningar är inte längre tillräckligt
men jag
och mitt alfabet
gråter
och dekorerar
din sida med mina önskningar,
mina böner och stjärnor av glödande tårar

Författaren issac.a.m med Poeter.se id #11568 innehar upphovsrätten